

Wtorek, 11 marca 2014 r.

P7_TA(2014)0202

Ocena Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2014 r. zawierające zalecenia dla Komisji dotyczące oceny Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF) (2013/2166(INL))

(2017/C 378/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego)⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych)⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych)⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych)⁽⁶⁾,
- uwzględniając swe stanowisko z dnia 12 września 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do jego powiązania z rozporządzeniem Rady (UE) nr .../... powierzającym Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 września 2013 r. w sprawie przyjęcia rozporządzenia Rady (UE) nr .../2013 powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0371.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0372.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 3 czerwca 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Urząd Nadzoru Bankowego ⁽¹⁾ oraz swe stanowisko z dnia 22 września 2010 r. w sprawie tego wniosku ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 3 czerwca 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych ⁽³⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 22 września 2010 r. w sprawie tego wniosku ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 3 czerwca 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ⁽⁵⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 22 września 2010 r. w sprawie tego wniosku ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Organu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejskiego Organu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych ⁽⁷⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 22 września 2010 r. w sprawie tego wniosku ⁽⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanawiającego Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego ⁽⁹⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 22 września 2010 r. w sprawie tego wniosku ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 25 maja 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania dotyczące funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽¹¹⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 22 września 2010 r. w sprawie tego wniosku ⁽¹²⁾,
- uwzględniając opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego za rok budżetowy 2011,
- uwzględniając opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych za rok budżetowy 2011,
- uwzględniając opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych za rok budżetowy 2011,
- uwzględniając opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej z dnia 5 września 2013 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014 – wszystkie sekcje,
- uwzględniając podstawowe zasady efektywnego nadzoru bankowego zatwierdzone przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w dniach 13–14 września 2012 r. ⁽¹³⁾,
- uwzględniając kluczowe właściwości skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych Rady Stabilności Finansowej opublikowane w październiku 2011 r.,

⁽¹⁾ A7-0166/2010.

⁽²⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 214.

⁽³⁾ A7-0170/2010.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 209.

⁽⁵⁾ A7-0169/2010.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 217.

⁽⁷⁾ A7-0163/2010.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 212.

⁽⁹⁾ A7-0168/2010.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 210.

⁽¹¹⁾ A7-0167/2010.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 216.

⁽¹³⁾ <http://www.bis.org/publ/bcbs230.pdf>.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- uwzględniając zasady wzorcowych praktyk w zakresie kolegiów organów nadzoru wydane przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w październiku 2010 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie C-270/12 Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Parlamentowi Europejskiemu,
  - uwzględniając art. 42 i 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0133/2014),
- A. mając na uwadze, że kryzys finansowy pokazał, że nieodpowiednie zarządzanie ryzykiem, niedostateczny, nierówny i rozdrobniony nadzór nad rynkami finansowymi przyczyniły się do niestabilności finansowej i braku ochrony konsumentów w sektorze usług finansowych;
  - B. mając na uwadze, że Parlament Europejski zdecydowanie popierał utworzenie Europejskich Urzędów Nadzoru (EUN), zapewnił im szersze uprawnienia w zakresie koordynacji i bezpośredniego nadzoru, a także że jest zdania, iż EUN są głównymi podmiotami w tworzeniu stabilnych i bezpieczniejszych rynków finansowych, oraz że Unia potrzebuje silniejszego i lepiej skoordynowanego nadzoru na swym poziomie;
  - C. mając na uwadze, że stworzenie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF) poprawiło jakość i spójność nadzoru finansowego na rynku wewnętrznym; mając na uwadze, że jest to proces ewolucyjny, w którym członkowie rad organów nadzoru powinni skupić się na wartościach, na których opiera się Unia, oraz jej interesach;
  - D. mając na uwadze, że od czasu utworzenia ESNF nadzór mikroostrożnościowy w Unii rozwija się szybciej niż nadzór makroostrożnościowy;
  - E. mając na uwadze, że uprawnienia w zakresie nadzoru mikro- i makroekonomicznego są skoncentrowane w rękach Europejskiego Banku Centralnego (EBC), który musi podejmować odpowiednie działania, aby unikać konfliktów interesów w związku z zadaniami EBC w zakresie polityki pieniężnej;
  - F. mając na uwadze, że EUN powinny zapobiegać fragmentaryzacji rynków finansowych w Unii;
  - G. mając na uwadze, że do zadań EUN należy między innymi zapewnianie zbieżności i wsparcia w podnoszeniu jakości bieżącego nadzoru, a także że istnieje potrzeba opracowania wskaźników osiągnięć skoncentrowanych na wynikach przestrzegania obowiązujących przepisów osiągniętych w ramach bieżącego nadzoru;
  - H. mając na uwadze, że EUN zasadniczo wykonały powierzony im mandat, uczestnicząc w procedurach ustawodawczych i proponując normy techniczne;
  - I. mając na uwadze, że chociaż rozporządzenia ustanawiające EUN są niemal identyczne, ich zakres wyewoluował w rozbieżny sposób;
  - J. mając na uwadze, że jeśli chodzi o regulacyjne standardy techniczne lub wykonawcze standardy techniczne Komisja jest odpowiedzialna za przyjmowanie, z poprawkami lub bez, projektów przedstawianych przez EUN, i że winna przedstawić szczegółowe uzasadnienie w razie odstępstwa od projektu;
  - K. mając na uwadze, że okazało się, iż objęcie agencji ratingowych bezpośrednim nadzorem przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGI) może poprawić jakość nadzoru w tej dziedzinie;
  - L. mając na uwadze, że regulacyjne standardy techniczne są przyjmowane jako akty delegowane i w dziedzinach, w których EUN mają większe doświadczenie techniczne, gwarantują zaangażowanie ich w sporządzanie ustawodawstwa na niższym poziomie;
  - M. mając na uwadze, że zgodnie z ust. 2 wspólnego porozumienia w sprawie aktów delegowanych zawartego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską te trzy instytucje współpracują ze sobą w całym okresie trwania procedury przyjmowania aktów delegowanych w celu zapewnienia sprawnego wykonywania przekazanych uprawnień oraz skutecznej kontroli tych uprawnień przez Parlament i Radę;

⁽¹⁾ <http://www.bis.org/publ/bcbs177.pdf>.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- N. mając na uwadze, że stworzenie jednolitego mechanizmu nadzorczego było kolejnym istotnym krokiem w kierunku spójnego nadzoru nad bankami w strefie euro i w innych uczestniczących państwach członkowskich;
- O. mając na uwadze, że stworzenie jednolitego mechanizmu nadzorczego ma istotne znaczenie dla organizacji instytucjonalnej nadzoru mikro- i makroostrożnościowego w UE, przy uwzględnieniu uprawnień nadanych EBC w tym zakresie;
- P. mając na uwadze, że Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) dostarczała na potrzeby procesu ustawodawczego przydatne zalecenia makroekonomiczne w dziedzinie funduszy rynku pieniężnego, wymogów kapitałowych, dyrektywy w sprawie kredytów hipotecznych lub symetrycznych, długoterminowych środków gwarancyjnych w dyrektywie Wyplacalność II ⁽¹⁾, które Komisja i współustawodawcy uwzględnili tylko częściowo;
- Q. mając na uwadze, że ERRS nie pełni obowiązkowej roli w procesie legislacyjnym, nawet w kwestiach makroekonomicznych;
- R. mając na uwadze, że Naukowy Komitet Doradczy odegrał istotną i konstruktywną rolę w kształtowaniu programu działań ERRS, w szczególności dzięki zachęceniu jej do skoncentrowania się na kontrowersyjnych kwestiach o podstawowym znaczeniu;
- S. mając na uwadze, że niektóre propozycje ERRS mogły zostać uwzględnione przez współustawodawców lub Komisję jedynie w przypadku, gdyby zostały wydane na wcześniejszym etapie procesu legislacyjnego;
- T. mając na uwadze, że ERRS powstała podczas kryzysu finansowego, aby zapobiec dalszemu jego rozwojowi i zachować stabilność finansową;
- U. mając na uwadze, że w wydawanych oświadczeniach ERRS nigdy nie wspomniała o ryzyku systemowym wynikającym z utrzymywania przez zbyt długi czas bardzo niskich stóp procentowych;
- V. mając na uwadze, że polityka pieniężna może mieć istotny wpływ na powstanie banki kredytowej oraz cenowej w odniesieniu do składnika majątku, a zatem może dojść do konfliktu interesów między polityką pieniężną EBC a działaniami ERRS;
- W. mając na uwadze, że zgodnie z początkowymi wnioskami Komisji ERRS miała mieć ponad dwukrotnie więcej pracowników, ile faktycznie obecnie zatrudnia, oraz że fluktuacja wykwalifikowanego personelu ma negatywny wpływ na jej funkcjonowanie;
- X. mając na uwadze, że oświadczenia ERRS na temat rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego nie zostały uwzględnione przez EUNGiPW;
- Y. mając na uwadze, że ERRS utworzona poza EBC nie mogłaby, zgodnie z art. 130 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zwracać się do EBC w opiniach, zaleceniach lub ostrzeżeniach;
- Z. mając na uwadze, że struktura ERRS i rozmiar jej organu decyzyjnego niekorzystnie wpływają na sprawność procesu decyzyjnego;
- AA. mając na uwadze, że zgodnie z zaleceniem ERRS 2011/3 banki centralne powinny odgrywać wiodącą rolę w ramach nadzoru makroostrożnościowego, oraz że w związku z tym przedstawiciele banków centralnych muszą należeć do organów decyzyjnych ERRS;
- AB. mając na uwadze, że członkostwo w ERRS w dużej mierze koncentruje się na bankach centralnych, które odgrywają istotną rolę, ale mają również podobne perspektywy;
- AC. mając na uwadze, że najistotniejsze części ustawodawstwa sektorowego, które nadają konkretne uprawnienia trzem EUN nie weszły jeszcze w życie, co uniemożliwia równomierne wypełnianie zadań przez wszystkie trzy EUN;
- AD. mając na uwadze, że ustawodawstwo odnoszące się do rynków finansowych, usług finansowych i produktów finansowych jest w dużym stopniu rozdrobnione, a mnogość tekstów prawnych prowadzi do powstawania luk, powielania obowiązków sprawozdawczych, rozbieżności instytucjonalnych i kolizji regulacji, co może mieć niezamierzone skutki i wywierać negatywny wpływ na realną gospodarkę;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- AE. mając na uwadze, że Stany Zjednoczone utworzyły federalny Urząd Ochrony Finansowej Konsumenta dysponujący silnym mandatem;
- AF. mając na uwadze, że przejrzystość i niezależność stanowią istotne elementy dobrego zarządzania, oraz że ważne jest zwiększenie przejrzystości pracy EUN i zapewnianie im większej niezależności;
- AG. mając na uwadze, że nawet jeżeli EUN działają zasadniczo w sposób przejrzysty podając informacje na swoich stronach internetowych, istnieje potrzeba zwiększenia przejrzystości ich prac oraz poczynienia większych postępów w zakresie poradnictwa i propozycji, jak również lepszego informowania na temat grup zadaniowych, grup roboczych itp.;
- AH. mając na uwadze, że Komisja jest oficjalnie i nieoficjalnie zaangażowana w działanie EUN, a takie zaangażowanie powinno być przejrzyste, ponadto rolę Komisji należy dostosować do roli odgrywanej przez Parlament i Radę, aby niezależność EUN nie była poddawana w wątpliwość;
- AI. mając na uwadze, że korzyści wynikające z wkładu grup zainteresowanych stron w działanie EUN wydają się być ograniczone;
- AJ. mając na uwadze, że większa przejrzystość ma ogromne znaczenie dla grup zainteresowanych stron jeżeli chodzi o stworzenie dobrze przemyślanych i praktycznych zasad funkcjonowania rynków finansowych, a współpraca z uczestnikami rynku byłaby znacznie sprawniejsza, gdyby skład tych grup był bardziej przejrzysty oraz gdyby każdej grupie przydzielono szczegółowe zadania;
- AK. mając na uwadze, że EUN powinny wspierać Komisję dzięki przejrzystemu udostępnianiu swojej wiedzy fachowej w zakresie usług finansowych;
- AL. mając na uwadze, że EUN powinny wspierać Komisję i współustawodawców przez dokonywanie oceny, w jakim stopniu ustawodawstwo jest zgodne z celami regulacyjnymi, a w interesie przejrzystości powinny podawać te oceny do wiadomości publicznej; EUN powinny przedstawiać formalne opinie dotyczące proponowanego ustawodawstwa unijnego oraz dokonywać oceny siły dowodów i analiz zawartych w ocenie skutków regulacji;
- AM. mając na uwadze, że w sprawie C-270/12 orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazało na potencjalnie szerszy zakres działalności ESNF na mocy art. 114 TFUE w stosunku do dominującej wykładni orzeczenia w sprawie C-9/56 Meroni ⁽¹⁾ w czasie utworzenia ESNF, dlatego też Komisja powinna ocenić potencjalne skutki takiego stanu rzeczy w przeprowadzanej wkrótce ocenie ESNF;
- AN. mając na uwadze, że nadzór sprawowany przez EBC nad konglomeratami finansowymi działającymi w sektorze bankowym i w sektorze ubezpieczeń jest ograniczony podstawą prawną jednolitego mechanizmu nadzorczego;
- AO. mając na uwadze, że utworzenie jednolitego mechanizmu nadzorczego modyfikuje podstawowy system nadzorczy ESNF i wprowadza pewną asymetrię pomiędzy poszczególnymi organami oraz ich zakresem nadzoru;
- AP. mając na uwadze, że wraz z wejściem w życie jednolitego mechanizmu nadzorczego szczególnego znaczenia nabrało unikanie arbitrażu nadzorczego, zagwarantowanie równych szans i zapewnienie sprawnego działania rynku wewnętrznego bez zaburzeń, przy jednoczesnym zachowaniu podstawowych swobód;
- AQ. mając na uwadze, że EBC i EUN stosują różne standardy sprawozdawczości i zachowują różne odstępy czasu między sprawozdaniami, a utworzenie jednolitego mechanizmu nadzorczego może nieść ze sobą ryzyko powielania wymogów w zakresie sprawozdawczości, jeżeli organy krajowe nie będą prowadzić wystarczającej współpracy z jednolitym mechanizmem nadzorczym i EUN;
- AR. mając na uwadze, że rzadko wykorzystywano prawo do prowadzenia dochodzeń w sprawie domniemanych naruszeń prawa unijnego oraz możliwość prowadzenia wiążących mediacji, a także że EUN dysponują jedynie bardzo ograniczonymi możliwościami wszczynania dochodzeń w sprawie domniemanych naruszeń prawa przez właściwe organy krajowe;

⁽¹⁾ Sprawa 9/56 Meroni przeciwko Wysokiej Władzy EWWiS [1957 i 1958], Rec. 133.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- AS. mając na uwadze, że w kwestii możliwych przypadków naruszenia prawa europejskiego decyzje, które mają wpływ krajowe organy nadzoru, są podejmowane przez krajowe organy nadzoru w ramach rad organów nadzoru EUN;
- AT. mając na uwadze, że na skutek wiążących uprawnień Europejskich Urzędów Nadzoru w zakresie mediacji uzyskano szereg przydatnych rozwiązań między krajowymi organami nadzoru;
- AU. mając na uwadze, że dla przedstawicieli krajowych oddzielenie roli przewodniczenia właściwemu krajowemu organowi od roli uczestniczenia w europejskim procesie decyzyjnym okazało się trudne i stanowiło wyzwanie dla ich zdolności pełnego zastosowania się do wymogu niezależnego i obiektywnego działania wyłącznie w interesie całej Unii zgodnie z art. 42 rozporządzeń w sprawie EUN;
- AV. mając na uwadze, że wzajemny nacisk partnerów nie zadziałał tak, jak przewidywano przy początkowym planowaniu działania EUN, oraz że należy umożliwić tym urzędom wzajemne stymulowanie swego rozwoju;
- AW. mając na uwadze, że niektóre EUN nadal usiłują uzyskać informacje niezbędne w ramach prowadzonych przez nie prac w pożądanej formie, oraz mając na uwadze, że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) musiał przeprowadzić testy warunków skrajnych, jednak w niektórych przypadkach nie posiadały niezbędnych uprawnień do gromadzenia danych niezbędnych do przeprowadzenia testów ani uprawnień do zweryfikowania danych, które wydawały się nie dość precyzyjne;
- AX. mając na uwadze, że EUN mogą wstrzymywać się od kierowania pewnych koniecznych wniosków o przekazanie informacji, spodziewając się ich odrzucenia w radach organów nadzoru;
- AY. mając na uwadze, że uzgodnione niedawno ustawodawstwo umocniło uprawnienia EUN w zakresie badania przypadków domniemanego naruszenia prawa unijnego lub niestosowania się do jego przepisów, które nakładają na właściwe organy obowiązek udzielenia właściwym EUN wszelkich informacji uznawanych za niezbędne, w tym informacji na temat tego, jak ustawodawstwo jest stosowane zgodnie z prawem unijnym;
- AZ. mając na uwadze, że w trakcie tworzenia jednolitego mechanizmu nadzorczego poczyniono pewien postęp, przyznając EUNB uprawnienia niezbędne do bezpośredniego uzyskiwania informacji, ale że uprawnienia te należy udzielić innym EUN;
- BA. mając na uwadze, że wytyczne okazały się użytecznym i niezbędnym narzędziem służącym wypełnianiu luk w uregulowaniach, w przypadkach gdy w ustawodawstwie sektorowym nie przewidziano uprawnień dla EUN;
- BB. mając na uwadze, że EUN posiadają stosowny mandat, aby kontrolować wdrażanie prawa unijnego w państwach członkowskich, ale nie mają zasobów umożliwiających przeprowadzenie oceny faktycznego egzekwowania tego prawa;
- BC. mając na uwadze, że dyrektywa MiFID I⁽¹⁾ została wdrożona we wszystkich państwach członkowskich, jednak niektóre państwa członkowskie odmawiają stosowania i wdrażania przepisów dotyczących ochrony konsumenta w praktyce;
- BD. mając na uwadze, że udział przedstawicieli EUN w kolegiach organów nadzoru usprawnił działanie tych kolegiów, ale że osiągnęły one umiarkowane postępy w umacnianiu zbieżności nadzoru;
- BE. mając na uwadze, że podział praw głosu w radach organów nadzoru EUN nie jest proporcjonalny do wielkości danego państwa członkowskiego, która to zasada obowiązuje w EBC i w innych agencjach europejskich;
- BF. mając na uwadze, że zmiany pierwotnego systemu głosowania EUNB, który okazał się być sprawiedliwy dla państw członkowskich oraz zapewnił optymalne warunki funkcjonowania EUN były ustępstwem na rzecz niektórych państw członkowskich i utrudniły procesy decyzyjne w radzie organów nadzoru;
- BG. mając na uwadze, że podczas mianowania przewodniczących EUN trzeba unikać dyskryminacji ze względu na wiek i płeć, oraz że takie podejście należy nagłośnić w całej Unii;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- BH. mając na uwadze, że przewodniczący, dyrektor wykonawczy oraz członkowie rady organów nadzoru oraz zarządów powinni być uprawnieni do podejmowania niezależnych działań wyłącznie w interesie Unii;
- BI. mając na uwadze, że niektóre organy nadzoru z państw członkowskich miały trudności z wygosparowaniem środków na wpłatę obowiązkowych składek do budżetów EUN;
- BJ. mając na uwadze, że obowiązkowe składki państw członkowskich są sprzeczne z niezależnością EUN;
- BK. mając na uwadze, że EUN poinformowały o trudnościach w zatrudnianiu personelu o odpowiednim doświadczeniu zawodowym, w związku z czym realizacja ich mandatu jest ograniczona, jako że dostępne zasoby i personel nie są wystarczające, aby wykonać wymagane zadania;
- BL. mając na uwadze, że obecny, oparty na rozwiązaniu mieszanym sposób finansowania EUN jest nieelastyczny, powoduje obciążenie administracyjne i stanowi zagrożenie dla niezależności agencji;
- BM. mając na uwadze, że mandat regulacyjny do opracowywania aktów wykonawczych i delegowanych był priorytetem na etapie tworzenia EUN i oznaczał nieproporcjonalne obciążenie pracą tych urzędów w stosunku do ich pozostałych obowiązków;
- BN. mając na uwadze, że EUN nie mogły przeznaczyć wystarczających zasobów na podstawową funkcję dokonywania analizy gospodarczej rynków finansowych (zgodnie z zaleceniami art. 8 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010), co stanowi podstawę opracowywania przepisów wysokiej jakości;
- BO. mając na uwadze, że mandat do sporządzenia wspólnego sprawozdania w sprawie tendencji konsumenckich wymaga, aby wszystkie państwa członkowskie gromadziły informacje na temat tych tendencji;
- BP. mając na uwadze, że EUNB w dalszym ciągu nie posiada podstawy prawnej w dyrektywie w sprawie usług płatniczych oraz dyrektywie w sprawie kredytu konsumenckiego ⁽¹⁾ i in.;
- BQ. mając na uwadze, że część uczestników rynku uznała niektóre wymogi nałożone przez EUN na wszystkich uczestników rynku za uciążliwe, nieodpowiednie i nieproporcjonalne do wielkości i modelu biznesowego zainteresowanych stron, a prawodawstwo sektorowe nie zawsze oferuje wystarczającą elastyczność dla stosowania prawa unijnego;
- BR. mając na uwadze, że EBC jest uprawniony do uczestniczenia w grupach roboczych Rady, podczas gdy EUN są w znacznej mierze pomijane, jeśli chodzi o uczestnictwo w formalnym procesie decyzyjnym;
- BS. mając na uwadze, że w obszarze ochrony konsumentów wysiłki, zmobilizowane zasoby i osiągnięcia EUN różniły się, przy czym w przypadku EUNB były zasadniczo niewielkie;
- BT. mając na uwadze, że u źródeł obecnego kryzysu leży słaby ład korporacyjny i system ujawniania;
- BU. mając na uwadze, że nowe bazylejskie zasady nadzoru obejmują dwie nowe zasady dotyczące ładu korporacyjnego oraz przejrzystości i ujawniania;
- BV. mając na uwadze, że nieuczciwa sprzedaż i konkurencja oraz pogoń za rentą mogą przynieść szkodę konsumentom;
- BW. mając na uwadze, że Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EUNUiPPE) oraz EUNB nie przedstawiły znaczących sprawozdań dotyczących tendencji wśród konsumentów;
- BX. mając na uwadze, że obiecany przez prezesa EBC Maria Draghiego raport ERRS na temat stabilności finansowej nadal nie został opublikowany;
- BY. mając na uwadze potrzebę podejmowania decyzji w sprawie kwestii ochrony konsumenta wymaga analogicznego poziomu wiedzy fachowej wśród wszystkich członków EUN, nawet jeżeli niektórzy z nich nie posiadają równoległego mandatu w państwie członkowskim, z którego pochodzą;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66).

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- BZ. mając na uwadze, że obowiązujące klauzule ochronne zawarte w art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ograniczają możliwości mediacji zgodnie z art. 18 i 19 tych rozporządzeń, zatem w szczególności w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych zgodnie z dyrektywą w sprawie naprawy i restrukturyzacji oraz uporządkowanej likwidacji banków, ostateczne uprawnienia decyzyjne zachowuje to państwo członkowskie, które ponosi odpowiedzialność budżetową za wspomniane instytucje;
1. zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi w terminie do dnia 1 lipca 2014 r. wniosków ustawodawczych dotyczących przeglądu rozporządzeń (UE) nr 1092/2010, (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010, (UE) nr 1095/2010 i (UE) nr 1096/2010 zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami zawartymi w załączniku do niniejszego projektu sprawozdania, w oparciu o doświadczenie zdobyte od momentu utworzenia EUN oraz w oparciu o dogłębną analizę podstawy prawnej i dostępnych alternatyw dla art. 114 TFUE, w tym ostatnie orzecznictwo;
  2. potwierdza, że zalecenia te są zgodne z prawami podstawowymi i zasadą pomocniczości;
  3. uważa, że skutki finansowe wymaganych wniosków muszą być pokryte z odpowiednich unijnych środków budżetowych (biorąc pod uwagę możliwość pobierania opłat przez EUN od podmiotów objętych ich nadzorem);
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz szczegółowych zaleceń zawartych w załączniku Komisji oraz Radzie.
-

Wtorek, 11 marca 2014 r.

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI WYMAGANEGO WNIOSKU

Parlament Europejski wyraża przekonanie, że akt ustawodawczy lub akty ustawodawcze, które mają zostać przyjęte, powinny przewidywać, co następuje:

Europejski System Nadzoru Finansowego powinien być w dalszym ciągu dostosowywany do jednolitego mechanizmu nadzorczego poprzez:

- poszerzenie mandatu wszystkich EUN w zakresie wiążących i niewiążących mediacji, w szczególności w odniesieniu do EBC;
- doprecyzowanie mandatu EUN do prowadzenia wiążących mediacji w dziedzinach objętych nadzorem;
- zapewnienie EUN możliwości inicjowania wiążących i niewiążących mediacji z własnej inicjatywy zarządu w przypadkach, w których przewiduje to prawodawstwo sektorowe;
- poszerzenie uprawnień wszystkich EUN w zakresie przeprowadzania testów warunków skrajnych, tak aby miały możliwości przynajmniej porównywalne do tych, jakie przyznano EUNB w trakcie tworzenia jednolitego mechanizmu nadzorczego;
- dopilnowanie, aby w przypadku państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym EUN, krajowe organy nadzorcze i EBC miały dostęp do jednakowych informacji nadzorczych, dostarczanych w miarę możliwości z tą samą częstotliwością i we wspólnym formacie elektronicznym, który powinien zostać określony przez EUN; ze wspólnym formatem nie jest jednak związany przymus dostarczania danych zgodnie z normami międzynarodowymi, takimi jak MSSF, a w momencie obowiązkowego wprowadzenia wspólnego formatu przewidziane zostaną odpowiednie okresy przejściowe;
- dopilnowanie, aby ERRS dalej rozwijała silną sieć zapewniając stałe monitorowanie i analizę ryzyka systemowego wśród decydentów, rozwijając kulturę dialogu między nadzorem mikroostrożnościowym a nadzorem makroostrożnościowym;
- zapewnienie mechanizmów umocnienia niezależności ERRS przy zachowaniu interakcji z EBC;
- zapewnienie niezbędnych zmian operacyjnych w ERRS na skutek utworzenia jednolitego mechanizmu nadzorczego, w tym możliwości kierowania przez ERRS ostrzeżeń i zaleceń do EBC i jednolitego mechanizmu nadzorczego;
- stworzenie jednego punktu wprowadzania wszelkich gromadzonych danych, który będzie odpowiedzialny za wybór, zatwierdzanie i przekazywanie danych dotyczących nadzoru oraz danych statystycznych;
- rozszerzenie roli komitetu naukowego ERRS;
- powołanie wykonawczego przewodniczącego ERRS;
- dokonanie oceny mandatu i zadań ERRS w celu uniknięcia konfliktów interesów powstających na linii nadzór mikroostrożnościowy i instrumenty nadzoru oraz nadzór makroostrożnościowy;
- wzmocnienie roli koordynacyjnej Komitetu Sterującego ERRS oraz dostosowanie jego składu;
- wydłużenie listy potencjalnych adresatów ostrzeżeń i zaleceń wydawanych przez ERRS celem uwzględnienia EBC (w roli określonej przez jednolity mechanizm nadzorczy) oraz krajowych organów nadzoru makroostrożnościowego;
- włączenie zaleceń ERRS do semestru europejskiego poprzez zalecenia dotyczące poszczególnych krajów oraz zalecenia dotyczące całej Unii;

W przypadkach gdy doświadczenie pokazało, że konieczne jest dokonanie przeglądu, nowe akty ustawodawcze powinny usprawniać funkcjonowanie ESNF poprzez:

Przewodniczący

- rozszerzenie uprawnień przewodniczących wszystkich trzech EUN w zakresie podejmowania decyzji technicznych i operacyjnych lub domagania się informacji od innych organów nadzorczych zgodnie z mandatem odnośnego EUN oraz ułatwienie przekazania dalszych kompetencji przewodniczącemu przez radę organów nadzoru;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- uprawnienie przewodniczących do wydawania wzajemnych ocen zgodnie z art. 30 rozporządzeń EUN;
- udzielenie przewodniczącym i dyrektorom wykonawczym prawa do głosowania w radzie organów nadzoru;
- dopilnowanie, aby przewodniczący EUN byli uprawnieni do mianowania przewodniczących wewnętrznych komitetów i grup roboczych zgodnie z art. 41 rozporządzeń EUN;
- dopilnowanie, aby przewodniczący EUN i ERRS otrzymywali oficjalne zaproszenia na posiedzenia Rady ECOFIN co najmniej dwa razy w roku celem przedstawienia sprawozdania na temat prowadzonych działań i programu prac;
- gwarantowanie aktywnego dążenia do równowagi płci w procesie rekrutacji przewodniczących i ich zastępców, do przejrzystości tego procesu oraz planowania go w sposób pozwalający Parlamentowi wypełnianie w nim swej roli;
- zapewnianie niezależnie od poszanowania zasady, o której mowa w poprzednim ustępie, wyboru przewodniczącego danego EUN należy dokonywać wyłącznie na podstawie zasług, kwalifikacji, znajomości instytucji i rynków finansowych oraz doświadczenia istotnego dla nadzoru finansowego i regulacji;

Zarządzanie: organizacja, procedury decyzyjne, niezależność i przejrzystość

- zmianę art. 45 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz przekształcenie zarządów trzech EUN w niezależne organy, zatrudniające trzech profesjonalistów posiadających mandat europejski, powołanych przez Parlament, przewodniczącego EUN i dyrektorów wykonawczych oraz przyznanie członkom zarządu prawa głosu w ramach rady organów nadzoru, aby zapewnić większą niezależność od interesów krajowych; przewodniczący zarządu współdziała z przewodniczącym rady organów nadzoru i ma prawo głosu zarówno w zarządzie, jak i w radzie organów nadzoru;
- zmianę art. 40 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz zmianę składu rady organów nadzoru, który powinien obejmować szefa właściwych organów krajowych oraz członków zarządu;
- realokację zadań między zarząd a radę organów nadzoru w taki sposób, aby ta ostatnia koncentrowała się wydawaniu wytycznych strategicznych dotyczących działania EUN, przyjmowania standardów technicznych, ogólnych wytycznych oraz zaleceń i decyzji w sprawie interwencji czasowych i innych decyzji podejmowanych przez zarząd, a w pewnych przypadkach prawo wyrażenia sprzeciwu przez radę organów nadzoru wobec propozycji zarządu;
- stworzenie niezależnej linii budżetowej dla EUN, podobnie jak w przypadku Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, finansowanej ze składek uczestników rynku i budżetu unijnego;
- umocnienie niezależności EUN od Komisji Europejskiej, szczególnie jeżeli chodzi o codzienne działania;
- usprawnienie procesów decyzyjnych w ramach rady organów nadzoru dla wszystkich trzech EUN;
- uproszczenie mechanizmów głosowania oraz wprowadzenie jednakowych zasad głosowania dla wszystkich EUN w oparciu o mechanizmy głosowania aktualnie stosowane w EUNGiPW i EUNUiPPE;
- wzmocnienie i zabezpieczenie niezależności EUN od Komisji Europejskiej poprzez stworzenie formalnych procedur oraz zobowiązań do ujawniania jeżeli chodzi o komunikację, opinie prawne oraz oficjalne i nieoficjalne porady ustne ze strony Komisji;
- zapewnienie, aby w kwestiach dotyczących ochrony konsumentów tym członkom rady organów nadzoru, którzy nie dysponują mandatem w zakresie ochrony konsumentów w swych państwach członkowskich towarzyszył przedstawiciel organu krajowego odpowiedzialnego za odnośne spotkania zarządów;
- opracowywanie szybkich i efektywnych procedur decyzyjnych w ramach Wspólnego Komitetu, aby umożliwić szybsze podejmowanie decyzji i ograniczyć możliwości wetowania i wyrażania sprzeciwu;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- poprawa elastyczności EUN w zakresie zatrudniania wyspecjalizowanego personelu do wykonywania określonych zadań, także na czas określony;
- poprawa przejrzystości zaangażowania zainteresowanych stron i potencjalnych konfliktów interesów oraz stworzenie bardziej restrykcyjnego systemu w zakresie okresów przejściowych, w szczególności przez skuteczniejsze docieranie do grup odbiorców detalicznych, skuteczne konsultacje i większą przejrzystość procesów;
- dokonanie przeglądu systemu grup zainteresowanych stron, w tym ich struktury, składu i zasobów oraz przywrócenie równowagi składu grup zainteresowanych stron w celu zapewnienia uwzględniania przez nie informacji dostarczanych przez konsumentów oraz pozabranżowych zainteresowanych stron;
- utworzenie Działu Analizy Gospodarczej w celu sporządzania analizy kosztów i korzyści wraz z pełnym uzasadnieniem w odniesieniu do wykonawczych standardów technicznych i regulacyjnych standardów technicznych oraz proponowanych wytycznych, jak również dostarczania informacji potrzebnych do sporządzania opinii przekazywanych Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie podczas przygotowywania nowych aktów prawnych oraz w ramach przeglądu obowiązującego ustawodawstwa;

Jednolity kodeks i jednolity rynek

- rewizję zakresu działania i wykazu ustawodawstwa sektorowego w art. 1 ust. 1 rozporządzeń w sprawie EUN;
- zażądanie, aby Komisja, a w stosownych przypadkach również EUN udzielały terminowej odpowiedzi na uwagi posłów do Parlamentu Europejskiego dotyczące projektów regulacyjnych standardów technicznych, w szczególności jeżeli opinie posłów nie zostały odzwierciedlone w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych przez Komisję;
- wymóg, aby Komisja, w przypadkach gdy nie zatwierdza projektu regulacyjnych standardów technicznych lub wykonawczych standardów technicznych proponowanych przez EUN, podała do wiadomości publicznej powody oraz pełną analizę kosztów i korzyści (z pełnym uzasadnieniem) w celu z uzasadnienia takiej decyzji;
- przyjęcie formalnej metody komunikowania się z DG ds. Konkurencji Komisji Europejskiej, aby zagwarantować, by ustawodawstwo dotyczące usług finansowych stanowiło wsparcie dla konkurencyjnego jednolitego rynku oraz pozwalało zapobiec antykonkurencyjnemu zaburzeniu równowagi spowodowanemu przez ustawodawstwo zarówno na poziomie dostępu konsumentów do usług detalicznych oraz ich zróżnicowania w UE, jak również na poziomie kontrahentów branżowych oraz rynków sprzedaży hurtowej;
- udzielenie EUN mandatu do informowania Komisji, jeżeli ustawodawstwo krajowe lub różnice w ustawodawstwie krajowym utrudniają działanie jednolitego rynku;
- udzielenie EUN mandatu i uprawnień do identyfikowania różnic cenowych występujących w państwach członkowskich oraz do analizy poszczególnych rynków, na których może występować pogoń za rentą;
- umocnienie mandatu EUN, aby przyczyniały się one do rozpowszechniania danych finansowych i dyscypliny rynkowej przez nałożenie na nie wymogu umieszczania na swojej stronie internetowej informacji na temat poszczególnych instytucji finansowych, które uznają one za niezbędne w celu zapewnienia przejrzystości rynków finansowych;
- wyjaśnienie, że wytyczne w zakresie poprawy wspólnych norm w odniesieniu do całego rynku wewnętrznego zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 mogą zostać wydane jedynie na podstawie odpowiednich uprawnień w ramach ustawodawstwa sektorowego oraz doprecyzowanie odnośnych motywów, które mogą zapewnić legitymację demokratyczną;
- wyjaśnienie, że wytyczne wydawane na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzeń w sprawie EUN są identyczne z wytycznymi wydawanymi na mocy art. 16 tych rozporządzeń;
- zapewnienie równych warunków funkcjonowania wszystkim instytucjom finansowym na terenie Unii oraz zobowiązanie EUN do szanowania zasady proporcjonalności, w szczególności w odniesieniu do małych i średnich uczestników rynku, podczas wykonywania przez nich swych zadań oraz tworzenia metod i podręczników nadzoru oraz wypracowywania praktyk w tym zakresie;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- zobowiązanie EUN do przeprowadzania ocen skutków w zakresie proponowanych środków dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz w zakresie barier utrudniających wejście na rynek w sektorze finansowym;
- poszerzenie uprawnień dochodzeniowych EUN w odniesieniu do potencjalnych naruszeń prawa unijnego oraz opracowanych przez nie regulacyjnych standardów technicznych;
- udzielenie EUN jednoznacznego mandatu w dziedzinie ładu korporacyjnego, przejrzystości i ujawniania w celu poprawy porównywalności informacji w całej Unii oraz zwiększenia dyscypliny rynkowej, umożliwienia wszystkim zainteresowanym stronom zrozumienia i porównania profilu ryzyka i praktyk w tym zakresie oraz wspierania zaufania publicznego;
- zapewnienie Parlamentowi Europejskiemu co najmniej trzech miesięcy na rozważenie odrzucenia aktów delegowanych lub wykonawczych;
- wprowadzenie obowiązku angażowania EUN i ERRS w przygotowywanie procesów ustawodawczych dotyczących dziedzin, w których się specjalizują, na wczesnym etapie;
- dołożenie starań, aby Parlament Europejski miał możliwość korzystania ze specjalistycznej wiedzy EUN i ERRS, w tym w zakresie opracowywania proponowanych standardów technicznych oraz określania harmonogramów ich wprowadzania, a także zadawania pytań;

Współpraca i konwergencja w zakresie nadzoru

- poprawę równowagi w ramach nadzoru nad trzema sektorami przez umocnienie roli EUNGiPW i EUNUiPPE w ESNE, aby uniknąć sytuacji, w której przepisy dotyczące bankowości są dostosowywane i niewłaściwie wprowadzane w innych sektorach w dążeniu do utrzymania jednakowych warunków działania;
- rewizję modelu wydawania wzajemnych ocen przez EUN oraz opracowanie bardziej niezależnego modelu oceny, takiego jak model stosowany przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) (FSAP);
- stworzenie odpowiedniego mechanizmu przeprowadzania, w przypadkach gdy zaistnieje taka konieczność, oceny praktyk w dziedzinie nadzoru stosowanych w państwach członkowskich w ramach dialogu z właściwymi organami w drodze wizyt na miejscu oraz, w stosownych przypadkach, z uwzględnieniem zaleceń dotyczących usprawnień;
- umocnienie odpowiedzialności EUNB za opracowanie i aktualizację podręcznika dotyczącego nadzoru nad instytucjami finansowymi w całej Unii oraz nadanie EUNGiPW i EUNUiPPE podobnej odpowiedzialności w celu poprawy prowadzenia spójnego nadzoru i wspólnej kultury nadzorczej w Europie;
- dopilnowanie, aby działań EUN w zakresie ochrony konsumentów nie zakłócały różnice między podstawami prawnymi EUN, różnice w odnośnych rozporządzeniach powołujących je do życia oraz mandatach nadanych im w ustawodawstwie sektorowym;
- wyjaśnienie, że możliwość rozstrzygania sporów przez EUN stanowi oddzielne uprawnienie w stosunku do ich uprawnień w zakresie badania potencjalnych przypadków naruszenia prawa unijnego i może być stosowane, by wspierać koordynację spójności nadzoru i zbliżanie do siebie praktyk nadzorczych bez nadawania dodatkowych uprawnień w ustawodawstwie sektorowym;
- rozszerzenie mandatu kolegiów organów nadzoru w ramach prowadzonego nadzoru, oraz wzmocnienie roli EUN jako wiodącego organu nadzorczego w ramach kolegiów;
- zapewnienie, w przypadku gdy jednolity mechanizm nadzorczy pełni rolę koordynacyjną w odniesieniu do dodatkowego nadzoru nad konglomeratami finansowymi, aby nadzór nad zakładami lub grupami ubezpieczeniowymi wchodzącymi w zakres konglomeratu przewidywał co najmniej takie samo zaangażowanie organów nadzoru odpowiedzialnych za dany zakład ubezpieczeniowy lub grupę;
- zobowiązanie EUN do wskazania przypadków nakładania się swoich mandatów oraz do przedstawienia zaleceń dotyczących grupowania zmian i rewizji przepisów w celu zapewnienia większej spójności i usprawnienia podejścia do spójności międzysektorowej i spójności różnych aktów prawnych, w szczególności jeżeli chodzi o przepisy dotyczące ochrony konsumentów, aby poprawić spójność jednolitego kodeksu;

Wtorek, 11 marca 2014 r.

- umocnienie roli EUN i ERRS w odniesieniu do reprezentowania UE w organizacjach międzynarodowych, oraz zagwarantowanie im takiego samego statusu członkostwa jak w przypadku krajowych organów nadzoru;
- dopilnowanie, aby EUN wraz ze Wspólnym Komitetem opracowywały usystematyzowaną politykę i strategię obejmujące wykaz priorytetów oraz definicję ról, a także powiadomiły o nich krajowe organy ds. konkurencji, oraz wydawały co roku wspólne, przekrojowe sprawozdanie dotyczące ochrony konsumentów;

Rozszerzone uprawnienia

- poszerzenie uprawnień dochodzeniowych EUN i zwiększenie ich zasobów w celu umożliwienia kontroli właściwego wykonywania przepisów aktów prawnych oraz ich zgodności z innymi decyzjami przyjętymi w obrębie unijnych ram prawnych;
- wprowadzenie bezpośredniego nadzoru (w tym testów warunków skrajnych) EUN nad ściśle zintegrowanymi podmiotami lub działaniami o zasięgu ogólnoeuropejskim, przyznanie EUNGiPW i EUNUiPPE uprawnień, udzielenie im mandatu oraz zapewnienie zasobów pozwalających na realizację tych działań, a także nadzorowanie spójności odnośnych planów naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- przyznanie EUNB uprawnień, udzielenie mandatu i zapewnienie zasobów do opracowywania środków umożliwiających zidentyfikowanie nowych zagrożeń dla konsumentów w sektorze bankowości;
- umocnienie podstawy prawnej dla działań EUN na rzecz ochrony konsumentów przez objęcie zakresem działań EUN aktów prawnych zawierających środki dotyczące ochrony konsumentów; rozszerzenie zakresu definicji instytucji finansowych w celu zagwarantowania, by te same działania podlegały tym samym uregulowaniom prawnym oraz aktualizacja odniesień do właściwych organów na potrzeby rozporządzeń EUN;
- przyznanie EUN mandatu i uprawnień w zakresie ustalania standardów rozpatrywania skarg na szczeblu krajowym i gromadzenia danych związanych ze skargami;

ERRS

- zapewnienie, aby ERRS była reprezentowana na posiedzeniach Komitetu Ekonomiczno-Finansowego;
- umożliwienie ERRS wydawania ogólnounijnych wytycznych dla państw członkowskich w sprawie instrumentów nadzoru makroostrożnościowego, takich jak wskaźnik dźwigni, współczynnik pokrycia należności zabezpieczeniem oraz stosunek zadłużenia do dochodów;
- umożliwienie ERRS kierowania do EBC ostrzeżeń i zaleceń w ramach jej roli pełnionej w polityce pieniężnej, jak również z pozycji jednolitego organu nadzorczego (jednolity mechanizm nadzorczy);
- zaktualizowanie i uproszczenie art. 15 rozporządzenia w sprawie ERRS, aby ułatwić gromadzenie danych przez ERRS, wprowadzenie szybszej i łatwiejszej metody podejmowania decyzji w związku z wnioskami do ERRS o przekazanie danych oraz zagwarantowanie ERRS dostępu do danych w czasie rzeczywistym;
- dokonanie przeglądu struktury ERRS w celu umożliwienia sprawniejszego podejmowania decyzji i zapewnienia większej rozliczalności;
- wzmocnienie zaangażowania ERRS w działalność międzynarodowych forów regulacyjnych w dziedzinie nadzoru makroostrożnościowego;
- rozszerzenie zasobów analitycznych sekretariatu ERRS oraz Doradczego Komitetu Naukowego ERRS;
- dopilnowanie, aby zasięgano opinii ERRS w przypadku opracowania systemów przeprowadzania testów warunków skrajnych przez właściwe organy, w tym przez EBC lub EUN;
- dopilnowanie, aby przedstawiciele ERRS byli zapraszani w charakterze obserwatorów na istotne posiedzenia i dyskusje w EBC, w tym na posiedzenia Komitetu ds. Stabilności Finansowej;
- zmianę art. 18 rozporządzenia w sprawie ERRS w kwestii wydawania ostrzeżeń i zaleceń w celu wzmocnienia profilu publicznego ERRS oraz egzekwowania podejmowania działań w związku z wydawanymi ostrzeżeniami i zaleceniami.

Wtorek, 11 marca 2014 r.

Przed przyjęciem aktów ustawodawczych należy dokonać szczegółowej oceny wymienionych poniżej kwestii, biorąc pod uwagę, że nawet w najtrudniejszych okresach kryzysu finansowego państwa członkowskie nie wyrażały chęci przekazania EUN istotnych uprawnień nadzorczych:

- czy obecny model zakładający istnienie trzech oddzielnych urzędów nadzoru jest najlepszym rozwiązaniem zapewniającym spójność nadzoru;
  - czy Komisja Europejska wykroczyła poza zakres swojej roli jako obserwatora w radzie organów nadzoru EUN;
  - czy w świetle niezależności EUN ich silne uzależnienie od Komisji Europejskiej hamuje rozwój EUN, oraz czy należy poprawić przejrzystość tej relacji;
  - jakie będą konsekwencje utworzenia jednolitego mechanizmu nadzorczego dla nadzoru finansowego w całej Unii Europejskiej;
  - czy jeżeli chodzi o nadzór bankowy utworzenie jednolitego mechanizmu nadzorczego wymaga pełnego przeglądu zadań i mandatu EUNB;
  - czy mnogość i częściowe nakładanie się przepisów unijnych w zakresie regulacji systemu finansowego skutkują powstawaniem luk i odmiennych definicji oraz czy można temu zaradzić tworząc kompletny europejski kodeks finansowy;
  - w jaki sposób można, z myślą o uczestnikach rynku, ujednoczyć, zoptymalizować i uprościć składanie sprawozdań EUN i krajowym organom nadzorczym;
  - jak należy zachować nadzwyczajne uprawnienia EUN;
  - czy możliwość tymczasowego zawieszenia stosowania przez EUN konkretnej zasady mogłoby pomóc zapobiec niezamierzonym konsekwencjom w związku z nadzwyczajnymi zmianami zachodzącymi na rynku;
  - czy połączenie odpowiedzialności EUN, np. za ochronę konsumentów w stałych komisjach, w ramach zakresu odpowiedzialności Wspólnego Komitetu mogłoby poprawić efektywność i zminimalizować powielanie zadań;
  - czy unia ubezpieczeniowa oparta na modelu unii bankowej jest niezbędna, oraz jaką rolę ESNF może odegrać w unii ubezpieczeniowej;
  - czy EUNB i EUNUiPPE powinny otrzymywać dalsze zasoby przeznaczone na kontrolę i wspieranie zbieżności nadzoru w wewnętrznych modelach wymogów kapitałowych;
  - czy mandat, uprawnienia i zasoby nadane niedawno amerykańskiemu urzędowi ochrony mogłyby posłużyć jako model dla ESNF;
  - czy dalsze opłaty nałożone na branżę finansową mogłyby stanowić dodatkowe źródło dochodów dla EUN, na przykład przy zatwierdzaniu kontrahentów centralnych z państw trzecich;
  - czy EUN mogłyby bardziej efektywnie przyczynić się do upowszechniania wiedzy w dziedzinie finansów przez realizację europejskiego programu oceny międzynarodowej w dziedzinie finansów analogicznego do programu PISA OECD;
  - czy trzy EUN powinny wydawać wspólny biuletyn informacyjny.
-